

Láska je vždy tá istá (na slávnosť Panny Márie, Bohorodičky, prijímanie)

Lás - ka je vždy tá is - tá vče - ra, dnes i na - ve - ky. O - na je i - ným me - nom Je - ži - ša Kris - ta.

Verše

1. Mo - je srdce prekypuje krás - ny - mi slo - va - mi, * svoje verše ve - nu - jem kráľovi. *Ant.*

Ž 45, 2ab. 7. 10. 14. 16. 18.

2. Tvoj trón, Bože, trvá naveky * a žezlo tvojho kráľovstva je žezlo spravodlivosti. *Ant.*
3. Dc éry kráľovské sú medzi tvojimi vyvolenými; * po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom z Ofiru. *Ant.*
4. Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri, * jej odevom sú zlaté tkanivá. *Ant.*
5. Sprevádza ich jasot radostný, * tak vstupujú do kráľovského paláca. *Ant.*
6. Na tvoje meno budem pamätať * vo všetkých pokoleniach. *Ant.*
7. Preto ťa národy budú velebiť navždy * a na veky vekov. *Ant.*

alebo verše

z byznatskej liturgie

1. Ty, Bohorodička, si veľká a slávna, * vyvýšená nad horu Sinaj.
2. Sinaj nezniesol slávu Boha, desil sa a blčal ohňom, * hrmavica ho zahalila.
3. Ty si však vo svojom lone skrývala dokonalé Slovo Božie. * Ten nebeský Oheň, ktorý svojim pokynom všetko stvoril.
4. Teraz, vládkyňa, pomáhaj nám všetkým, * čo nábožne oslavujeme tvoj sviatok.
5. Zhladni na nás vo svojej dobrete, * lebo tvojej ochrane Pán zveril všetok kresťanský ľud Boží.